

Copilarie

Vindiana

COPILARIE

Am să mă frâng ca zmeul meu portocaliu
În geana unei stele căzătoare,
Și-am s-o privesc, neputincios, cum moare
Când ultima scrisoare am s-o scriu

Ca un adio pentru plânsul de papușă,
Ce îmi trezea din somn copilăria,
Să-mi prind în piept, cu roze, veșnicia
Ce și-a lasat sărutul verde lângă ușă...

Eu am să ruginesc ca sania-ntro iarnă,
Când nu mai poate să alunece pe vise,
De-atâtea griji pentru egretele ucise
În zborul lor peste păpușa diafană...

Și o să-mi ard ghiozdanu-n plină vară,
La umbra unui stol de sentimente,
Ce-mi țin restriștile adiacente
Cu tinerețea - dulcea mea povară...